

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

Res. 1. Quid sit Altare privilegiatum? Et quomodo Indulgentia Defunctis
concedatur? Ex p. 9. tr. 2. res. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

TRACTATUS PRIMVS DE ALTARIBVS PRIVILEGIATIS.

RESOLVTIO PRIMA.

Quid sit Altare Priuilegiatum?

Et quomodo Indulgentia defunctis concedatur? Ex
part. 9. tit. 2. Resol. 1.

ALTARE, asserit S. Isidorus *lib. 6. Originum, cap. 4.* ab altitudine constare esse nominatum, quasi alta Ara, seu ut habetur de consecr. dist. 1. & Archidiaconus ibi docet, Altare dicitur, quasi alta res, vel alta Ara, in qua Sacerdos incensum adoluit; vel quia in ea, Sacrificia ardebant, & ferebant. Est igitur in nostro casu Altare Priuilegiatum illud in quo concessa est Indulgentia plenaria pro Mortuis: posse enim Pontificem applicare Indulgentias Defunctis, concors est Catholicorum sententia cum D. Thom. in 4. dist. 45. q. 2. art. 3. q. 1. quam firmavit Leo X. in D. ceterali contra Lutherum missa ad Cardinalem Caecanum; quae incipit, *Exurge Domine*, &c. & ex Xysto IV. Innoc. V. Pio II. & aliis relatis a Gabriele in addit. ad leg. 57. in Canon. licet non defuerint Catholici, qui negarunt, Indulgentias, prodesse Defunctis, ut legere est apud Bellarminum *lib. 1. de Indulgentiis, cap. 14.* & Suarez. disp. 5. §. 1. quae sententia, licet a Patre Suarez sine errore defendi non potest, Est tamen certa, & indubitata veritas Indulgentias prodesse Defunctis. Cuius oppositam sententiam Toletus *lib. 6. cap. 26.* appellat Haresim. Vnde Gabriel in Additione ad illam lectionem §. 7. cognita veritate correctione quod docuerat falsò: & Geson melius sapuit in resolutione de Indulgentiis; & consideratione 11. licet male assimet, rem hanc esse vtriusque probabilem.

Probatur Catholica sententia: quia, sicuti animae Defunctorum iuari possunt suffragiis viuientium, ut de fide constat, nempe, ieiuniis, precibus, cleemosynis, &c. sic nulla est ratio, cur nequeant Indulgentias applicari: sicut enim fideles priuati possunt applicare pro opera per modum satisfactionis in subsidium Defunctorum; ita etiam Pontifex, ut Caput, poterit ex Theodoro Ecclesiae pro eisdem Defunctis applicare satisfactiones Christi, & Sanctorum, mediis Indulgentiis: & haec omnia ratione illius vnionis, quae est per charitatem & quae facit, ut inter nos, & defunctos sit bonorum spiritualium communicatio; & ista semper fuit constantis traditio, & sensus totius Ecclesiae. Ca-
Tom. IV.

tholicae. Itaque, si animae Purgatorij pertinent aliquo modo ad Ecclesiam militantem, cum habeant fidem, quae est forma Ecclesiae, & charitatem quae est nexus fidelium; ergo possunt adhuc ab illis adiuuari precibus, & Indulgentiis. Paret consequentia: quia inter viuentes est communicatio similibus bonorum propter communem fidem, & vinculum charitatis.

3. Nec obstant verba Christi Domini Matthaei 16. *Quodcumque solueris super terram, erit solutum & in Caelis.* Vbi potestas ligandi, & soluendi, ac proinde concedendi Indulgentias, non confertur Petro & successoribus eius, nisi comparatione eorum, qui adhuc degunt super terram, seu nobiscum conuersantur, non autem comparatione Defunctorum, qui iam sunt alterius fori. Vnde Gelasius Papa in cap. *Legatur 24. q. 2.* explicans praedicta verba, *super terram*, inquit: *nam in hac legatione Defunctum nusquam dixit absolui.*

4. Respondetur particulam illam, *super terram*, non ad homines, qui ligantur, aut soluantur; sed ad ipsum ligandi, & soluendi actum referri. Est enim elegantissima antithesis, qua Summo Pastori Ecclesiae militantis in terris quodammodo se subdit Deus in Caelis; quasi diceretur: Quidquid tu, o Petre, vel o legitime Petri successor, dum viuus, in terra solueris, aut ligaueris, ego in Caelis ratum habeo. Itaque, siue iudicium feras de viuis, siue de Defunctis pro data tibi potestate firma erit sententia. Iuxta quam explicationem non vrget primum argumentum, ut perspicue patet. Deinde, licet simul admittamus particulam, *super terram*, applicari iis qui ligantur, & soluantur; recte responderi potest, non negari à Christo Domino omnem potestatem erga animas Purgatorij; sed solum potestatem absoluendi illas, aut ligandi proprie. Et verum est, Indulgentias non concedi Defunctis per modum absolutionis, sed solum per modum suffragii. Adde, quod Gelasius in illo capite solum asserit praedictam, explicationem, ut probet, non esse datam Ecclesiae potestatem absoluendi eos, qui in errore mortui sunt; quod verum est, & non contradicit nostrae doctrinae. Sed omnia superius dicta magis clarè in sequenti resolutione explicabimus. Vide Lessium in 3. p. D. Thomae c. 5. de Indulgent. dub. 1. per totum, & Doctores communiter.

RESOL. II.

Supradicta magis elucidantur, & contra Medinam explanantur; quo facto Pontifex concedendo Altare Priuilegiatum